

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Tertium

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romæ, 1619

Vtrum donum linguarum sit excellentius quàm donum prophetiæ? 2

urn:nbn:de:hbz:466:1-38803

Unum donum linguarum sit excellentius quàm gratia prophetia?

841

Ad secundum sic proceditur. Videtur, quòd donum linguarum sit excellentius quàm gratia prophetie. Quæ enim sunt melioribus propria, videntur esse meliora, secundum Philosophum * in 2. Topicor. Sed donum linguarum est proprium novi Testamenti. Vide cantatur in sequentia Pentecostes, Ipse hodie, Apostolos Christi donans munere insolito, & cunctis inauditio seculis. Prophetia autem magis competit veteri Testamento, secundum illud ad Hebr. 1. Multifariam multisque modis olim Deus loquens patribus in prophetis. Ergo videtur quòd donum linguarum sit excellentius, quàm donum prophetie.

lib. 3. c. 1.
post med.
10. 1.

¶ 1. Præterea, illud per quod ordinamur ad Deum, videtur excellentius esse eo per quod ordinamur ad homines. Sed per donum linguarum homo ordinatur ad Deum, per prophetiam autem ad homines. Dicitur enim 1. ad Corinth. 14. Qui loquitur lingua, non hominibus loquitur, sed Deo: qui autem prophetat, hominibus loquitur ad ædificationem. Ergo videtur quòd donum linguarum sit excellentius, quàm donum prophetie.

¶ 2. Præterea, Donum linguarum habitualiter permanet in habente ipsum, & homo habet in potestate uti eo cum voluerit. Vnde dicitur 1. ad Corinth. 14. Gratias ago Deo meo, quòd omnium vestrum lingua loquor. Non autem sic est de dono prophetie, ut supra dictum * est. Ergo donum linguarum videtur esse excellentius quàm donum prophetie.

2. 171. a. 2

¶ 3. Præterea, Interpretatio sermonum videtur contineri sub prophetia: quia Scripturæ eodem Spiritu exponuntur quo sunt editæ. Sed interpretatio sermonum, 1. ad Corinth. 12. ponitur post genera linguarum. Ergo videtur quòd donum linguarum sit excellentius, quàm donum prophetie; maxime quantum ad aliquam eius partem.

LI 4 SED

S E D contra est, quod Apostolus dicit primæ ad Corinth. 14. Maior est qui prophetat, quam qui loquitur linguis.

RESPONDEO dicendum, quod donum prophetiæ excedit donum linguarum tripliciter. Primo quidem, quia donum linguarum refertur ad diuersas voces proferendas, quæ sunt signa alicuius intelligibilis veritatis: cuius etiam signa sunt quædam ipsa phantasmata, quæ secundum imaginariam visionem apparent. Vnde & Augustinus duodecimo * super Genes. ad litteram, comparat donum linguarum visioni imaginariæ. Dicitur † est autem supra, quod donum prophetiæ consistit in ipsa illuminatione mentis ad cognoscendam intelligibilem veritatem. Unde dicitur prophetica illuminatio excellentior est, quam imaginaria visio, vt supra habitum * est: ita etiam excellentior est prophetia, quam donum linguarum secundum se consideratum. Secundo, quia donum prophetiæ pertinet ad rerum notitiam, quæ est melior quam notitia vocum, ad quam pertinet donum linguarum. Tertio, quia donum prophetiæ est vtilius ad ædificationem Ecclesiæ, ad quam qui loquitur linguis, nihil prodest nisi expositio subsequens. Secundo, quantum ad ipsum loquentem, qui loqueretur vt loqueretur diuersis linguis, sine hoc non intelligeret, quod pertinet ad propheticum donum: mens eius non ædificaretur. Tertio, quia non ad infideles, propter quos præcipue videtur esse donum linguarum: qui quidem forte etiam loquerentur linguis, reputarent insanos, sicut Iudæi reputauerunt ebrios Apostolos linguis loquentes, vt dicitur Act. secundo. Per prophetiam autem infideles conuincuntur, manifestatis absconditis cordis sui.

Ad primum ergo dicendum, quod sicut supra dicitur, sicut ad excellentiam prophetiæ pertinet quod loquitur

q. 174. a.

2 ad 1.

non solum illuminetur intelligibili lumine, sed etiam percipiat imaginariam visionem: ita etiam ad perfectionem operationis Spiritus sancti pertinet quod non solum impleat mentem lumine prophetico, & phantasmam imaginaria visione, sicut erat in veteri testamento, sed etiam exterius linguam erudiat ad varia signa locutionum proferenda. Quod totum fit in nouo testamento, secundum illud primæ Corinth 14. Vnusquisque vestrum psalmum habet, doctrinam habet, linguam suam, Apocalypsim, idest prophetica reuelationem habet.

Ad secundum dicendum, quod per donum prophetie homo ordinatur ad Deum secundum mentem, quod est nobilius quam ordinari ad eum secundum linguam. Dicitur autem quod ille qui loquitur linguam, non loquitur hominibus, idest, ad intellectum hominum, vel utilitatem eorum, sed ad intellectum solius Dei, & ad laudem eius. Sed per prophetiam ordinatur aliquis & ad Deum & ad proximum. Vnde est perfectius donum.

Ad tertium dicendum, quod reuelatio prophetica se extendit ad omnia supernaturalia cognoscenda. Vnde ex eius perfectione contingit, quod in statu imperfectionis huius vitæ non potest haberi perfecte per modum habitus, sed imperfectè per modum cuiusdam passionis. Sed donum linguarum se extendit ad cognitionem quamdam particularem, scilicet vocum humanarum: & ideò non repugnat imperfectioni huius vitæ, quod perfecte & habitualiter habeatur.

Ad quartum dicendum, quod interpretatio sermonum potest reduci ad donum prophetie, in quantum scilicet mens illuminatur ad intelligendum & exponendum quæcumque sunt in sermonibus obscura, siue propter difficultatem rerum significatarum; siue etiam propter ipsas voces ignotas, quæ proferuntur; siue etiam propter similitudines rerum adhibitas: secundum illud Dan. 5. Audiui de te quod possis obscura interpretari, & ligata dissoluere. Vnde interpreta-
tio

tio sermonum est potior quam donum linguarum: ut patet per illud quod Apostolus dicit prima ad Corinthios decimo quarto, Maior est, qui propheta, quam qui loquitur linguis, nisi forte interpretetur. Postponitur autem interpretatio sermonum dono linguarum: quia etiam ad interpretandum diversa linguarum genera interpretatio sermonum extenditur.

QVÆST. CLXXVII.

De gratia sermonis, in duos articulos divisa.

D Hinc considerandum est de gratia gratis data, quae consistit in sermone, de qua dicit Apostolus ad Corinth. 12. Alij datur per spiritum sermo sapientiae, alij sermo scientiae.

¶ Et circa hoc quaeruntur duo.

¶ Primo, utrum in sermone consistat aliqua gratia gratis data?

¶ Secundo, quibus haec gratia competat.

ARTIC. I.

Utrum in sermone consistat aliqua gratia gratis data?

842

AD primum sic proceditur. Videtur, quod in sermone non consistat aliqua gratia gratis data. Gratia enim datur ad id quod excedit facultatem naturalem. Sed ex naturali ratione adiuventa est ars rhetorica per quam aliquis potest sic dicere, ut doceat, et loqui, ut fleat: sicut Augustinus * dicit in quinta doctrina Christiana. Hoc autem pertinet ad gratiam sermonis. Ergo videtur, quod gratia sermonis non sit gratia gratis data.

ea. 12. in princ. 10. 3.

¶ 2. Praeterea, Omnis gratia ad regnum Dei pertinet. Sed Apost. dicit 1. ad Cor. 4. Non in sermone est regnum Dei, sed in virtute. Ergo in sermone non consistit aliqua gratia gratis data.

¶ 3. Praeterea, Nulla gratia datur ex merito operum, si ex operibus iam non est gratia, ut dicitur ad Rom. 11. Sed sermo datur alicui ex merito. Dicit enim Greg. exponens illud Psal. 118. Ne auferas de ore meo